

Zëmòwé rozegracje

Zëma przësza, wszãdze biôło,
Dzôtczy z chëczy bûten gnają
Chcą sã pùrgac, że jaż miło,
Kùgłe w rãce ju chwôtają.

Stasz k wzał szrëcë, prosto z ùrzmë
Na stów zmiarzłi drawò wnëkòł.
Jedną razą nodzi w górze!
Knôpik mô ju sklónkã stłëklé.

Ref. Zëma, zëma czëc w lëfce
Rôd są dzëwczãta, ceszą sã bûfce.
Òbrôz mróz-malôrz zrobił
Sniég biôłą deką całi swiat zdo bi.

Z wiôldzi górë szëmòt jidze
To na miechach jadą òstro,
Wtim le nodzi w smioce widzec,
Miechë jadą dali bëstro.

Jank wzał nartë òmëlëcą.
Jedna dlëgszò ò trzë còle.
Z górë pùscył sã z fùl mòcą
Wnet jak bûwrón wëzdrzòł z dólë.

Dzôtczy ceszą sã òb zëmã
W sniegù rôd sã bawią chwatko
Smiëchù czasã nie j'dze strzëmac,
A i płacz téż przinëdze letkò.

Zimowe igraszki

Zima jest już, wszędzie biało.
Dzieci z domu na dwór biegną.
Chcą się ślizgać, że aż miło,
Śnieżki w rękach już mają.

Staszek wziął łyżwy i prosto ze skarpy
Na staw zamrznięty wleciał pędem.
W pewnej chwili nogi w górę!
Chłopiec stłukł sobie kość ogonową.

Z wielkie góry szum nadciąga,
To na worach jadą żwawo.
I już nogi są w zaspie,
A worki dalej suną pędem.

Janek wziął narty niepostrzeżenie.
Jedna była dłuższa o trzy cale.
Z góry sunął z całą siłą,
Wnet wyglądał jak bałwan.

Dzieci cieszą się w zimie.
W śniegu bawią się chętnie.
Śmiechu czasami jest co niemiara,
Ale i płacz bywa często.

Tłumaczenie na j. kaszubski: Eugeniusz Pryczkowski